

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Fondul Proprietatea SA*

Atsakovė: *SC Hidroelectrica SA*

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar SESV 107 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad valstybinio kapitalo Rumunijos bendrovės dalyvavimas jungtinės įmonės (Rumunijos ir Turkijos) kapitale yra valstybės pagalba, apie kurią privaloma pranešti pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį?

Ar toks dalyvavimas yra valstybinis finansavimas, kuris yra atrankinio pobūdžio ir gali daryti įtaką Sąjungos valstybių narių tarpusavio prekybai?

- 2) Ar galima manyti, kad toks valstybinio kapitalo įmonės, kuri gamina elektros energiją, dalyvavimas pažeidžia perdavimo sistemos ir perdavimo sistemos operatoriaus atskyrimo principą, kuris įtvirtintas Direktyvos 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių ⁽¹⁾ 9 straipsnyje?

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, p. 55)

2016 m. sausio 26 d. pareikštas ieškinytis byloje *Europos Komisija/Suomijos Respublika*

(Byla C-42/16)

(2016/C 118/15)

Proceso kalba: suomių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama J. Hottiaux ir I. Koskinen

Atsakovė: Suomijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Komisija prašo:

— konstatuoti, kad išduodama vairuotojo pažymėjimų, kurių galiojimas baigiasi 2033 m. sausio 18 d., dublikatus Suomijos Respublika neįvykdė išpareigojimų pagal 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/126/EB ⁽¹⁾ dėl vairuotojo pažymėjimų 1 straipsnį ir 7 straipsnio 2 dalį ir kad neprisijungdama prie Europos Sąjungos vairuotojo pažymėjimų tinklo Suomijos Respublika neįvykdė išpareigojimų pagal tos pačios direktyvos 7 straipsnio 5 dalies d punktą,

— priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Vienas iš pagrindinių Direktyvos 2006/126/EB tikslų yra sustiprinti vairuotojo pažymėjimų saugumą. Direktyvoje nustatyti terminai padeda įgyvendinti šį tikslą ir taikyti naujausius metodus siekiant užkirsti kelią vairuotojo pažymėjimų klastojimui bei įgyvendinti direktyvoje nurodytus su kelių eismo saugumu susijusius tikslus. Pagal Direktyvos 2006/126/EB 1 straipsnį nacionalinis vairuotojo pažymėjimas turi būti atitiktas I priede pateiktą Bendrijos vairuotojo pažymėjimo modelį. Šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalyje nustatyti vairuotojo pažymėjimams keliami reikalavimai, o 2 dalyje nustatytas vairuotojo pažymėjimų, išduotų nuo 2013 m. sausio 19 d., administracinio galiojimo terminas. Suomijoje vairuotojo pažymėjimų dublikatų, išduotų nuo 2013 m. sausio 19 d., administracinis galiojimo terminas gali būti ilgesnis nei numatyta Direktyvos 2006/126/EB 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose.

Pagal Direktyvos 2006/126/EB 7 straipsnio 5 dalies d punktą valstybės narės turi naudotis Europos Sąjungos vairuotojo pažymėjimų tinklu, jam pradėjus veikti. Šis Europos Sąjungos vairuotojo pažymėjimų tinklas buvo sukurtas ir pradėjo veikti 2013 m. sausio 19 d. Kadangi Suomija neprisijungė prie Europos Sąjungos vairuotojo pažymėjimo tinklo (RESPER), ji negali tinkle patikrinti, ar įvykdytos vairuotojo pažymėjimo išdavimo sąlygos. Kitos valstybės narės negali bendradarbiauti su Suomija ir patikrinti, ar įvykdytos vairuotojo pažymėjimo išdavimo sąlygas bei pasikeisti duomenimis. Taigi vis dar neįmanoma pasikeisti duomenimis su Suomija naudojantis Europos tinklu, kaip kad numatyta Direktyvos 2006/126/EB 15 straipsnyje.

(¹) OL L 403, p. 18.

2016 m. vasario 1 d. pareikštas ieškiny s byloje *Europos Komisija/Vokietijos Federacinė Respublika*

(Byla C-58/16)

(2016/C 118/16)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama W. Mölls ir L. Nicolae

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Neužtikrinusi, kad visiems Šiaurės Reino – Vestfalijos uostams bus nustatytos uosto ribos, bus patvirtinti uosto apsaugos rizikos vertinimai ir planai, taip pat bus paskirtas uosto apsaugos pareigūnas, Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/65/EB (¹) dėl uostų apsaugos stiprinimo 2 straipsnio 3 dalį, 6 straipsnį, 7 straipsnį ir 9 straipsnį.
- Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Direktyvos 2005/65/EB 6 straipsnį valstybės narės privalo užtikrinti, kad uosto apsaugos vertinimai būtų atlikti uostuose, kuriems taikoma ši direktyva, ir kad juos patvirtintų atitinkama valstybė narė. Pagal šios direktyvos I priedą į tokius uosto apsaugos vertinimus įeina visų uosto apsaugai svarbių zonų, taip pat uosto ribų, nustatymas.

Pagal 2 straipsnio 3 dalį valstybės narės nustato kiekvieno uosto ribas, atitinkamai atsižvelgdamos į informaciją, gautą įvertinus uosto apsaugą. 4 dalis susijusi su atveju, kai uosto įrenginio ribos pagal Reglamentą (EB) Nr. 725/2004 (²) apibrėžiamos kaip faktiškai apimančios uostą.

2013 m. atlikus patikrinimą paaiškėjo, kad bent vienuolikoje Šiaurės Reino – Vestfalijos uostų, kuriems taikoma Direktyva 2005/65/EB, nebuvo atlikti uosto apsaugos vertinimai. Iš vėlesnio susirašinėjimo matyti, kad iki šiol situacija nepasikeitė.

Bent tiems patiems vienuolikai uostų taip pat nebuvo nustatytos uosto ribos, nes jos grindžiamos uosto apsaugos vertinimu, kaip pirmiau nurodyta.